

Shesta glava HOBI

- Az veche shte si hodja – kaza Kiro.

- Dobre. Az pyk trjabva da otida u Isata. Dovechera v shest chasa shte dojda u vas da te vzema. Da si bydesh v kyshti – predupredi go Merito.

- Shte si byda.

- Hajde, chao.

- Chao.

Meri se zapyti kym doma na Iskra, zashtoto imashe da razgovarja s neja za njakoi neshta.

Skoro stigma. Pozvyni, i na vratata se pokaza nejnata syuchenichka.

- O, Meri, vlez. Malko e razhvyrlyano v kyshti, ama nishto.

- Ti pyk! Az ne sym tolkova pretenciozna.

- Hajde de!

- Kakvo stana s onazi rabota?

- Za Kiro li?

- Da.

- Dadoha mi, no me preduprediha.

- Kakvo?

- Njakoj e dignal pechata na bolnicata.

- E, i?

- Opasno stava.

- Ne vjarvam da se setjat nashite daskali.

- Koj gi znae! Ako stane neshto, pravi mu smetka!

- Ti pyk!

- Ne znam.
 - Daj ja.
 - Eto.
 - Ne lichi da e falshiva.
 - Ne lichi, ama ne e vpisan v nikakva kniga.
 - Njakoj pyk shte trygne da proverjava. Ti, Iso, zashto si tolkova...
 - Mene ne me interesuva. Falshiva belezhka ne sym davala. A ako me izdrynkate, djavolite shte vi vzemat.
 - Ti kakvo si se uplashila?
 - Nishto, samo ti kazvam.
 - Kakvo stava s Emo?
 - Dovechera shte si go hvana.
 - Samo da ne go izpusnesh.
 - Che izpusnala li sym njakogo?
 - Tozi e drug.
 - Da, drug e. Njama da si poiska sam.
 - Sama li shte mu se predlozhish?
 - Ami da.
 - Gorkoto momche, shte otkachi.
 - Ot shtastie.
 - Koj go znae.
 - Ne ti li se iska i na teb?
 - Ti go opitaj, shte vidim.
 - A! Az da si go hvana, ne ti go davam.
 - Zashto?
 - Reshila sym trajna ljubov da zavvrtja.
 - I to s kogo! Bozhe!
 - Momcheto e chestno. Njama s Dzhonsyna da trygna, ja!
 - Ti pyk otkoga stana chestna?
 - Kazal li e njakoj takova neshto? Emo mi haresva.
- Rjadko shte namerish kato nego.

- Che kakvo ti haesva? Toj ne e dokosval momiche.
- Oshte po-dobre. Shte mi se ostavi da pravja kakvoto si iskam s nego.
- Ti se nadjavash?
- A zashto ne?
- Kogato legne s teb, togava mozhesh da bydesh sigurna.
- Ti mislish, che njama?
- Shte se opyvva.
- Znam. Ama ne vjarvam da ne mu se e doiskalo veche. Bilo go e strah. Dostatychno e da mu dam kurazh.
- Ja vizh ti! Ti si goljama optimistka.
- A zashto ne? Predi malko mi se obadi Stanito.
- I?
- Kaza mi, che mi zabranjavala da spja s Emo.
- Ja! Ne j li stiga Slavcho?
- Ne, tja zaradi drugo. Izglezhda se e uplasheda, che ako stane neshto, shte ja hvanat i neja.
- Tja pyk syvestna!
- Nishto. Ako shte i svetyt da se obyrne, az shte legna s Emo.
- Ne se zarichaj.
- Ako ne tazi vecher, to druga. Ima mnogo vreme.
- Samo vnimavaj zajcheto da ne te prevvari.
- Zashto me razsmivash? Tova zajche, ako si e imalo rabota s momche, az glavata si shte otrezha.
- Da, ama Emo...
- Kakvo? Oshte po-dobre. Tova mi podskazva, che ne e bezrazlichen kym...
- Da, da. Ti vse oshte se nadjavash.
- Ti se mychish da me razkolebaesh, makar che me poznavash. Dosega ne sym se razkolebala nito vednyzh.
- Kiro e mnogo dovolen.

- Kiro ne mi hareshva. Kak mozha da hvanesh tochno pyk nego?

- A kogo?

- Ot nashija klas njama, da. A pyk dneska, kogato Emo izleze s teb ot chas po anglijski, Kiro pobesnja. Az go nabljudavah.

- Taka li? Revnuva. Ha-ha-ha.

- Toj, znachi, syshto e goljam optimist.

- Az shte go probutam na Dzhesito. Toj shte j dopadne.

- Da, i tja e smahnata kato nego.

- Iso, ne prikazvaj taka za prijatelkite mi!

- Te pyk edni prijatelki!

- A zashto?

- Samo se perchat mnogo, a nishto ne pravjat.

- Kakvo iskash da pravjat?

- Da dejstvat.

- Ti ne gi znaesh.

- Hajde de! Vednyzh spah s edin, deto e bil s tvojata Dzhesi.

- E, i?

- Togava toj mi kaza kakvo predstavljava. Neja napravo ja e strah.

- Ti znaesh!

- Znam, ja!

- Tvoja si rabota. A ti kakvo? Zashto se hvashtash s Emo, a ne s njakoj drug?

- Hvanah se na bas. Stanito me nakara.

- Ne te nakara tja. Az chuh mnogo dobre. Ti ja predizvika.

- Ha! Ti kakvi gi izmisljash?

- Ti pyrva j kaza, che Emo e bebe.

- Kakvo?

- Točno taka j kaza. Sled tova tja ti kaza, che ne e, a ti reche, che togava e goljamo dete, zashtoto ne e spal s momiche.

- Gluposti!

- I tja ti kaza, che ne mu se e sluchilo.

- Ami!

- Hajde de! Togava ti j predlozhi da se hvanete na bas.

- Ne beshe taka, ama kaktó i da e!

- Ako i ti se otteglish, kakvo shte pravja sama v klasa?

- Bozhe! I ti si hvani njakogo i se ottegli. Da ne bi Ivancho da e losh?

- Ne e, ama az njama da svikna.

- Shte se pomychish, dokato svyrshim prokletata gimnazija. Prez tova vreme devicite shte zapochnat da se pojavjavat. I neutralnite, i te. I klasnata, ako zagree neshto, shte nanese udar po tjah.

- Ti pyk si bila i hitra.

- A zashto ne? Tja ima slabost kym Emo i njama da mi napravi nishto, zashtoto go znae kakyv e.

- Ti mnogo otdaleche si pravish smetkíte.

- Shte vidim.

- Shte vidim, ja!

- Az shte si go hvana, pyk ti pravi kakvoto shtesh!

- Troshi si glavata s bebetata!

- Mnogo gi obicham! Takiva sladki, kato Emo.

- Bavachka!

- Trjabva da se svikva, pyk i da si pochina malko. Sled tova mozhe pak da prodylzha.

- Taka e po-razumno. Az trjabva da vyrvja. Chao.

- Chao.